

Kitajski vojaki so se dali pregnati iz okopov le po obupni borbi na 100 m, ki pa je bila zelo kratka, nakar se je armada generala Čaj Tin Kaja umaknila na že pripravljene utrjene postojanke, ki se nahajajo 20 km stran od dosedanje linije. Zanimivo je, da japonsko vrhovno poveljstvo zato, da čim bolj prizanaša ljudskim silam, ni zasledovalo Kitajcev s pehoto, ampak je to nalogo prepustilo zopet letalom. Kakor hitro so bombardna letala, ki so se bila med borbo na nož umaknila nazaj, sprejela znamenje, da je nasprotnik vržen iz okopov, so se takoj zopet dvignila v zrak in se vrgla na kitajsko armado, metajoč na umikajoče se vojake svoje bombe.

Japonska admiralska ladja skoro zletela v zrak.

Dne 1. marca je pretila velika nevarnost japonski admiralski ladji »Idzumo«, na kateri se nahaja admiral Nomura. Kitajci so namreč po reki Vang Pou spustili dve mogočni mini, ki sta eksplodirali s takšno strašno silo, da so prebivalci Šangaja vsi prestrašeni hiteli iz hiš na ulice, meneč, da je potres. Mini sta eksplodirali istočasno komaj 30 metrov daleč od japonske admiralske ladje. Seveda so se tudi mednarodni krogi zelo ustrašili, ker take mine ogrožajo tudi mednarodno brodovje. Zaradi tega se diplomatje v Šangaju še bolj trudijo, da bi dosegli premirje med Japonci in Kitajci, kar seveda ni nemogoča stvar, je pa v zadnjem momentu zopet otežkočeno po Japoncih, ki hočejo na vsak način vpostaviti čast japonskega orožja.

Stare puške in papirnat granate.

Kitajski vojaki silno trpijo zlasti od napadov z japonskih letal. Ta letala sipajo bombe in razdejanje ne samo na trdnjave in kraje, kjer se vršijo borbe, marveč tudi na železniško progo, ki vodi iz mesta Nankinga, po kateri dobivajo kitajski vojaki strelivo in hrano. Začel se je v vrstah hrabrih kitajskih braniteljev že javljati glad. Kitajski vojaki imajo tudi zelo pomanjkljive puške stare oblike Schneider, ki so že leta 1911 bile izločene od uporabe. Spravili so jih v skladišča, iz katerih jih zdaj brezvestni vojaški liferanti dobavljajo kitajski armadi. Na bojiščih okoli Šangaja so tudi našli granate, ki so fabricirane iz stolčnega papirja z železnim dnom in pobarvane s črno barvo. Te granate so oboroževalni liferanti prodali kitajskim generalom, ko je leta 1924 divjala na Kitajskem meščanska vojna. In s takšnimi puškami in s papirnatimi granatami naj se kitajski vojaki borijo zoper izvrstno ter najmodernejše oborožene japonske vojake!

Kolika je japonska vojna sila?

V Washingtonu se je ameriški admiral Pratt izrazil, da ima Japonska najbolj sposobno vojno mašinerijo, kar jih je še svet do zdaj videl. Amerika ne more s svojo armado nikoli priti do takega viška. Na Japonskem je namreč cesar najvišji poveljnik čez armado, ki ima poleg sebe svoj vojni generalni

Schichtov

RADION

pere sam

- A. Raztopi Radion v mrzli vodi.
- B. Kuhaj v raztopini perilo 20—30 minut.
- C. Izpiraj perilo najprej v gorki, potem v mrzli vodi.

JR 2/32

in... hitrejša

štab za svetovalce, in kar ta skupina veče, se mora brez ugovora izvršiti, do čim ima v Ameriki ljudstvo — glavno besedo.

Amerika in Rusija se gibata.

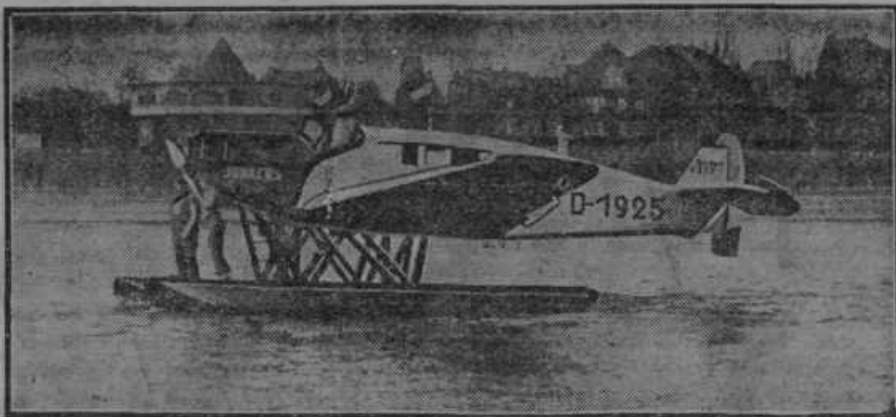
Amerikanci so se začeli zoper Japonce gibati tudi v dejanjih. Prej so se gibal samo z besedami. Nekateri so mislili tudi na gospodarski bojkot Japonske. Pa so trgovski in politični krogi v Zedinjenih državah začeli majati z glavo, češ, škoda bi bilo zaslužka, ki ga dosežemo pri Japoncih. Nekaj pa bi le bilo dobro storiti: tako so mislili. Sklenili so, da se mora vse ameriško vojno brodovje v Atlantskem morju združiti z ameriškim brodovjem v Tihem morju. Tako bo v kratkem po Tihem oceanu plavalo 199 ameriških vojnih ladij, in sicer: 12 linijskih ladij, 17 križark, 33 podmornic, 81 rušilcev, 3 ladje za letala in 53 pomožnih ladij. Tudi ruski medved se je začel gibati. V Vladivostoku in v Usurijskem okrožju je mobiliziranih 100.000 vojakov rdeče armade. Rusi utrjujejo luke ter so zasedli pod poveljstvom generala Blücherja vso mejo med Primorjem in Mandžurijo. Kot razlog navajajo Rusi, da Japonci podpirajo bivše caristične čete, ki se zbirajo v Mandžuriji, in pa razne mongolske kneze, ki naj bi začeli ofen-

zivo proti boljševiški Rusiji. To vzajemno rusko in ameriško gibanje ima namen, vplivati na Japonce, da bi bili bolj pristopni za mir.

*

Mehika proti Cerkev. V zadnji številki smo objavili usodo mehiške duhovščine, ki jo framasoni, liberalci in socialisti preganjajo in tirajo preko državnih mej. Tako je torej preganjanje katoliške Cerkve, ki se je početkom prejšnjega leta nekoliko omililo, sredi leta na novo vzplamtelo. Pokrajinska vlada v Veracruzu je odredila, da sme za 100.000 vernikov izvajati dušeskrbje samo 1 duhovnik. Kar presega to število, mora iz države. Veracruzu je sledilo okrožje Mehika. Zvezni predsednik Ortiz Rubio je izdal ukaz, da v mestu Mehiki in v okolici sme biti le toliko duhovnikov, da pride 1 na 50.000 vernikov, torej za celo mesto, ki šteje preko 1 milijona prebivalcev, samo 24. Nadalje je odrejeno, da se morajo od 2. januarja 1932 vsi duhovniki javiti pri policiji ter zaprositi dovoljenje, da

Nemški letalec Bertram se je dvignil v bližini mesta Köln ob Reni v zrak, da bi poletel na Kitajsko.

smejo izvrševati svojo duhovniško službo. Ukaz predsednika Rubia odreja, da se mora samo v mestu Mehiki zapreti 200 cerkva. Vlada vodi tudi borbo proti katoliškim šolam. Izdala je namreč odlok, da skušnje, ki jih učenci napravijo na zasebnih šolah, ne veljajo za sprejem na visokih šolah, marveč da morajo dijaki in učenci zasebnih šol napraviti sprejemne izpite pred državno komisijo. Na ta način hočejo katoliške šole onemogočiti. Tako se Cerkev godi, kjer liberalizem in lažnjivo svobodomiselstvo cveti.

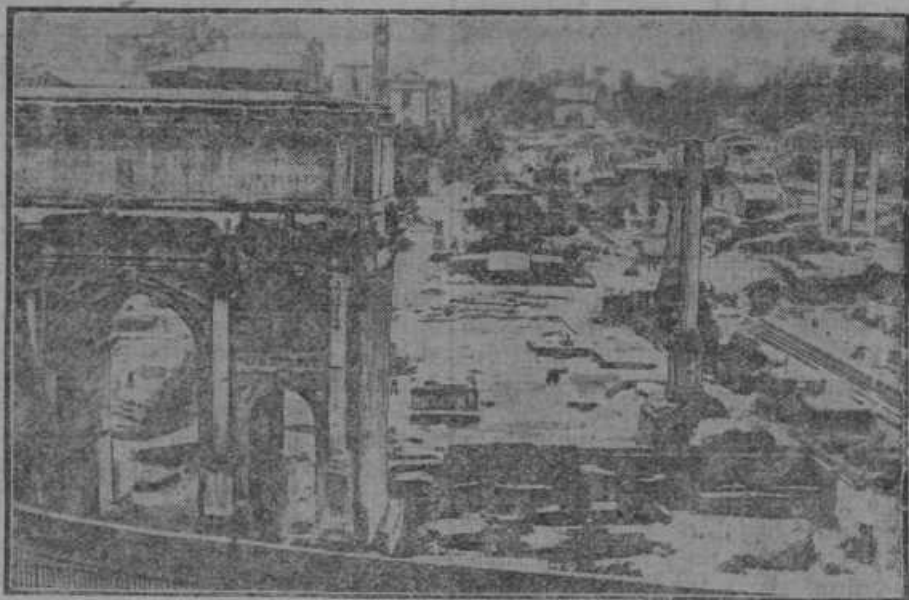
Etijopski princ pri papežu. Dedni princ Etijopije — dežele v vzhodni Afriki, južno od Egipta, koje prebivalci so kristjani, pa ne katoličani, vsaj po večini ne — je na svojem potovanju po Evropi bil nedavno sprejet tudi od papeža Pija XI. Sprejem se je izvršil s posebno svečanostjo. Princ je prinesel s seboj pismo sedanjega etijopskega cesarja papežu. Pismo je sestavljeno v etijopskem jeziku s francoskim prevodom, pisano je v umetniški obliki na pergament. Papež se je zanimal za umetniške slike na tem pismu ter je pozdravil etijopske svoje obiskovalce v francoskem jeziku. Nato je izročil princu zlato medajlo, dvema drugima princema vsakemu srebrno medajlo, princesinji pa dva jako dragocena rožna venca. Darilo, ki je etijopski cesar poslal papežu, je dragocen, velik, zanimivo poslikan tepih.

Boljševiki tržijo s cerkvenimi zvonovi. V mesto Rotterdam je dospela boljševiška pošiljatev, obsegajoča veliko število ruskih cerkvenih zvonov. Boljševiki so te zvonove poropali po ruskih cerkvah, nekatere razbili, druge poškodovali ter jih poslali v Francijo in druge države, da jih prodajo kot brodnasto tvarino. Največji zvon tehtal 60 centov. Ko so iz tega zvona pri razkladanju izvahili zvok, je bil tako lep ter čist, da so tisti, ki so ga slišali, bili ganjeni. Z ostrimi besedami so obsodili barbarstvo, ki meče zvonove iz cerkva in jih smatra kot predmet trgovanja. Napisi na teh zvonih so iz leta 1796, 1824, 1849, 1913 in iz kasnejšega časa. Vseh zvonov je po težini za 40.000 kg. Kupila jih je francoska oboroževalna industrija, da jih prelije v topove za Japonce. Tudi nemška kovinska industrija je kupila od boljševikov uropane cerkvene zvonove.

Škofija s severnim tečajem. To je najsevernejša škofija, ki obsega ozemje okoli 1 milijona kvadratnih kilome-

Prodiranje Japoncev v Šangaju s pomočjo tankov in barikad, ki so v vsej naglici napravljene iz s peskom napolnjenih vreč.

Rim pod snežno odejo, kar je redka prikazen. Na sliki vidimo zasneženi rimski trg iz dobe cesarjev.

trov. Velika je zima, ki tamkaj vlada, pa je vendar tudi v teh mrzlih krajih dosti verske gorečnosti. V teh obsežnih pokrajinah je 30 let živel in deloval kot misijonar pater Turquetil. Trudil se je, da razširi med tamošnjim, od drugega sveta ločenim in zapuščenim prebivalstvom luč vere in izobrazbe. Njegovo požrtvovalno in vztrajno delo je rodilo uspeh. Število vernikov je naraščalo od leta do leta. Tako je bilo potrebno,

ustanoviti posebno katoliško škofijo. Za prvega škofa je imenovan p. Turquetil. Njegova škofija sega do severnega tečaja, ki tudi spada v to škofijo.

V marokanski puščavi se širi katoliška vera, ki je v prvih stoletjih krščanstva v teh pokrajinah tako cvetela. Katoliški misijonarji, med njimi zlasti še frančiškani, se trudijo, da bi vedno več duš pridobili za Kristusa in njegovo Cerkev. Rastoče število vernikov za-

hiteva vedno več cerkva in kapel. Kjer jih ni, pa jih gradijo. V večjih krajih in mestih zidajo velike cerkve, v naseljih v puščavi pa kapele in kapelice. V teh kapelicah opravi od časa do časa službo božjo kak misijonar, ki ga njegova pot pripelje v ta kraj. Apostolski vikar v Maroku škof Vielle je pred Božičem posvetil v Tazertu, 60 km oddaljeno od Marakeša, sredi vasi, kjer stanujejo sami Berberi, misijonsko naselbino. Ta nova misijonska postaja, kjer biva ta dva misijonarja, obsega skromno hišico, kapelico in apoteko za uboge. Ljudje prihajajo od daleč iz puščave, da najdejo tukaj duhovno in telesno pomoč.

Sneg v Betlehemu. Početkom februarja je betlehemska mesto doživelo nekaj izrednega. Padal je namreč sneg, česar prebivalstvo že ni videlo šest let. Ta sneg in deževje je pa tudi napravilo konec suši, ki je pritiskala na mesto in povzročila pomanjkanje vode.

*

Smrtni spreved celega naroda.

Iz zgodovine daljnega Vzhoda nam je znanega zelo malo. Kar se je doigralo v mejah ruskega carstva tekom stoletij, o tem vemo le toliko, kolikor so se nanašali ti dogodki na zapadne narode. Velikanski dogodki na vzhodu neizmerne ruskega vladarstva romajo šele sedaj počasi na svetlo potom najnovejših raziskavanj ter razkritij.

Bore malo je učenjakov, katerim bi bilo znano dejstvo, da je obstojal narod Torgutov, o kojega poginu razpravlja najnovejša knjiga znanega raziskovalca vzhodnih pokrajin Sven Hedina in nosi ime »Jehol, cesarsko mesto«. Torguti, mongolsko plemo, so živeli stoletja pod rusko oblastjo, ne da bi bili izgubili vse stike z daljnim vzhodom, odkoder so bili prišli. Ker se niso marali popravoslaviti, so jih Rusi vedno bolj pritiskali. Ob koncu 18. stoletja je sklenil narod Torgutov, ki je štel dobrega pol milijona, da se bo preselil v prvotno domovino.

Sredi v hudi zimi so začeli potovati Torguti iz osrednje Rusije z deco ter s celotnim imetjem proti zaželenemu cilju. Bil je to spreved smrti, kakoršnega ne pozna zgodovina.

Stiskana od groznega mraza azijske zime, ovirana od sneženih zametov, brez jedi ter pijače za ljudi, brez krme za živino, napadana od zasledovalcev, je lezla ogromna reka ljudi 7 mesecev po krvi in pomanjkanju naprej, proti pokrajini hrepenenja. Le malo ostankov velikega plemena je doseglo po zadnji krvavi bitki ob Balkaš jezeru drugo obrežje reke Hi. Pa tudi ta malenkostni preostanek je bil rešen le od kitajskih jezdecev. Kitajski cesar Chien lung je smatral vrnitev ostankov Torgutov kot eden najbolj važnih dogodkov, ki se je doigral v letih njegove vladavine in radi tega je zabeležil dejstvo o vrnitvi ter smrti Torgutov v poseb. napisih, katere je odkril sedaj Sven Hedin v kitajski poletni prestolici Jehol. Sven

POVEJTE SVOJI SOPROGI,

da se baš sedaj priporoča za vse člana obitelji, naj bodo stari ali mladi, 6-12tedensko spomladno zdravljenje z naravnim »Planinka čajem Bahovec«, ki čisti kri, ureja prebavo in obnovi celotni organizem.

Hedin obljublja, da bo razgrnil pred evropsko javnostjo še marsikatero žalostno azijskih narodov, katero je znala spretno prikriti carska Rusija.

*

Rogaški g. dekan umrl. V Rogatcu je umrl v torek dne 1. marca zvečer med obhajanjem sv. misijona tamošnji vlč. g. dekan in župnik Franc Šalomon. Dolga leta je bolehal na revmatizmu, a je še v soboto z navdušenjem sprejel celjske misijonarje in je še sam opravil jutrajno glavno sv. mašo. V ponedeljek zjutraj je čutil prehlad in v torek je že izdahnul svojo blago dušo. Rajni je bil vnet ter goreč duhovnik, gostoljuben in priljubljen v svoji dekaniji pri duhovnikih in vernikih. G. dekan se je rodil dne 19. I. 1859 pri Sv. Križu pri Ljutomeru. Posvečen je bil dne 20. jul. 1883 in je bil v Rogatcu od 1. V. 1898. Blagemu in obče priljubljenemu duhovniku ostani časten, hvaležen in trajen spomin med vsemi, ki so poznali dobrega gospoda! Pokoj njegovi duši!

Urek je kot poslanec imel 1. marca v parlamentu govor. V prvem delu govora se je po poročilu ljubljanskega »Jutra« pečal s krizo. V drugem delu svojega govora se pa je bavil s političnimi prilikami v dravski banovini. Obširno se je bavil s terorjem, ki ga je izvajala znana bivša politična stranka, ki je samo s terorjem imela dosedaj večino. So kraji, kjer je vladala prava španska inkvizicija. Tako poroča o vsebini tega govora »Jutro«. Urek torej pripoveduje v parlamentu v Beogradu, da je v Sloveniji po nekaterih krajih vladala »prava« španska inkvizicija. Iz tega bi se dalo sklepati, da je Urek strokovnjak v poznanju »prave« španske inkvizicije = srednjeveškega sodišča zoper krivoverce. Po primeru njegovega govora v parlamentu se je nadejati, da bo o tem govoril tudi na svojih shodih med ljudstvom. Mar se s takimi marnjami o španski inkviziciji rešuje vprašanje našega kmeta in njegove velike gospodarske krize?!

Opice in »Jutro«. Opice so predmet, s katerim se »Jutro« kaj rado peča. Vidik, pod katerim prosmatra opice, je njihovo domnevano očetovstvo z ozirom na človeka. Ali izvira človek od opice, kakor bi radi dokazali tisti »znanstveniki«, ki nočejo verovati v Boga, pa ne morejo dokazati, da ga ni? Vsa resna znanost, ki se zaveda, da ne sme ničesar učiti, kar se dokazati ne da, je že davno zavrgla domnevo, kakor da človek izvira iz opice. To velja za sedaj živeče opičje vrste, kakor tudi za izumrle. »Jutro« pa se v svoji številki 3. marca v člančiču »Opice in človek« zopet vrača k tej stvari ter objavlja

lja več ali manj zmedene domneve tega ali onega profesorja ali takozvanega znanstvenika. Cilj, ki ga ima »Jutro« pred očmi z objavo takšnih domnevanj, se tudi da brez težave domnevati. Ako je »Jutro« resno do tega, da dozna, odkod je človek, naj vzame v roke katoliški katekizem. Tamkaj ne bode našlo praznih, zmedenih domnevanj, marveč ta-le jasen odgovor: »Bog je prvega človeka ustvaril tako, da je iz prsti naredil telo in mu vdihnil dušo. Človek je odličnejši ko vse druge stvari na zemlji, ker ima dušo, ki je Bogu podobna.« Tisti ljudje, ki pišejo »Jutro« ter se smatrajo za kristjane, bi katoliškemu nauku morali dati prednost pred praznimi, nedokazanimi domnevanji raznih »znanstvenikov«, katera so vsaj tako daleč od prave znanosti kakor nebo od zemlje. Zakaj ne objavijo rajši katoliškega nauka in tega, kar je dognala resna, solidna znanost? Je pač namen, ki je bolj odločilen in vodilen, nego dognanja prave znanosti. Kakšne namene pa ima »Jutro«, dokazuje njegova zgodovina.

Žvižgi potniških vlakov odpadejo pri odhodu. Radi preprečenja nezgod odpadejo vsa dosedanja vidna ter slišna znamenja pred odhodom potniških vlakov. Odprava signalov se je obnesla že v Švici ter Avstriji.

S Hrvaškega je prišel in prinesel denar seboj ter ga naložil pri Spodnještajerski posojilnici v Mariboru in dejal: »Pri nas vemo, da so vloge pri vašem zavodu popolnoma varne tudi v današnjih težkih časih.« In povedali so mu: »Za varnost vlog jamči poleg lastnih rezerv, posestev in hiš še nad 3500 članov z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem, kar znaša v vrednosti nad več sto milijonov!« In je odgovoril: »Prav, bom še drugim povedal, da nalagajo svoj denar pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru!«

Mati odložila otroka v spovednici. V nedeljo dne 6. t. m. popoldne je čula v mariborski frančiškanski cerkvi gospa iz spovednice otročje vekanje. Ko je pogledala, je videla v cunje zavitega otročka ženskega spola, katerega je odložila neznana mati z listkom. Na listku je bilo beleženo, da je otrok rojen dne 25. februarja pri Sv. Lovrencu na Pohorju, a še ni krščen in mati ga je morala zaupati usmiljenim srcem radi staršev. Otroka so oddali v Dežji dom.

Župnik napaden in ranjen od roparjev. Dne 4. marca v noči so se priklatali neznani tolovaji pred župnišče pri Sv. Martinu na Pohorju. Zvezali so večna vrata in potrkali na razsvetljeno okno, za katerim je še bedel g. župnik Sinko. Ko je odprl na trkanje okno, so zahtevali tolovaji od njega denar, sicer mu upepelijo gospodarsko poslopje. Župnik je vrgel roparjem skozi okno nekaj »kovačev« z zatrdilom, da nima več. Napadalci so začeli streljati skozi okno in ena krogla je župnika hudo oprasnila ob senco. Strelji so prebudili služinčad ter sosede in roparji, katere zasleduje orožništvo, so pobegnili v noč.